

Nd.

510. Frumvarp

til laga um stimpilgjald.

(Eftir 2. umr. í Nd.).

I.

Almenn ákvæði.

1. gr.

Þegar skjöl þau, er ræðir um í lögum þessum, eru gefin út eða afgreidd, skal stimpla þau eins og lög þessi mæla fyrir.

2. gr.

Stjórnarráðið lætur gera stimpilmerki, ákveður útlit þeirra, upphæð og hvernig þau skuli ónýta. Það ákveður einnig, hversu haga skuli sölu á þeim. Sem endurgjald fyrir að sjá um stimplun skjala og reikningsfærslu má greiða 2% af andvirði merkjanna.

Stjórnarráðinu er heimilt að láta gera pappír með áletruðu stimpilmerki eða stimpilmerkjum, og má nota hann í stað merkjanna.

3. gr.

Um ákvörðun stimpilgjaldsins fer eftir þessum almennu reglum:

- a. Þegar stimpilgjaldið er hundradsgjald af fjárhæð skjals og gjaldið er eigi deilanlegt með 5, færast það niður í næstu tölu, sem deila má á þennan hátt, þó þannig, að gjaldið má aldrei minna vera en 10 au.
- b. Í stimpilskyldum skjölum skal jafnan getið þeirrar fjárhæðar, sem stimpilskyldan er bundin við.
- c. Nú hljóðar stimpilskylt skjal um árlegar tekjur eða gjöld, sem eru áskilin eða lofuð um aldur og æfi, eða fyrir fleiri menn en þá, sem eru á lífi þá er skjalið er gert, eða um ákveðið tímabil, sem ekki er styttra en 25 ár, og skal þá stimpilgjaldið reiknast af árgjaldinu tuttugu og fimmföldu. Ef árabilið er ákveðið innan við 25 ár, telst stimpilgjaldið af árgreiðslunni margfaldaðri með áratölunni.

Ef greiðsla er ákveðin um æfilið einstaks manns eða fleiri manna, sem eru á lífi þá er skjalið er gert, eða um annan óákveðinn tíma, skal telja stimpilgjaldið af árgjaldinu tíföldu.

Ef árgjald er mismunandi, skal taka meðalgjaldið.

1. gr.

Stimpilskyldan nær til allra skjala, ef þau annars eru stimpilskyld, sem út eru gefin í hinu íslenska konungsríki, þegar annaðhvort að minsta

kosti einn aðilja á þar heimili, eða skjalið hljóðar um verðmæti hjer í ríkinu, rjettindi yfir þeim, eða rjettindi eða skyldur fyrir einstaklinga, fjelög eða stofnanir, sem eiga heimili hjer á landi.

Skjal telst gefið út hjer í ríkinu, ef annar eða einhver aðilja hefir undirritað það hjer.

5. gr.

Þau skjöl, sem hjer greinir, eru stimpilskyld, hvar sem þau eru gefin út:

1. Afsöl fyrir fasteignum í ríkinu og skipum, sem hjer eru skrásett, svo og önnur skjöl, er veita eða framselja rjettindi yfir slíkum eignum.
2. Vátryggingarskjöl, ef þau snerta fasteignir eða verðmæti í ríkinu, nema sannað sje, að ekkert af iðgjaldinu eigi að greiðast hjer.
3. Hlutabrjef, skuldabryef og önnur verðbryef, sem ætluð eru til að ganga manna í milli, ef þau eru gefin út af fjelögum eða stofnunum, sem eiga heimili hjer á landi.
4. Útlend hlutabryef, skuldabryef og önnur slík skjöl, sem flutt eru hingað, annaðhvort sem eign manna eða fjelaga, sem hjer eiga heimili, eða sem trygging gagnvart þeim.
5. Vixlar og ávísanir, ef samþykki eða greiðsla fer fram hjer.

6. gr.

Stimpilskylda skjals fer eftir rjettindum þeim, er það veitir, en eigi nafni þess eða formi.

Eftirrit af sáttum og nótarialgerðum, er skapa rjettindi eða skyldur, sem eigi hefir áður verið gert skjal um, stimplast eftir tegund og verðmæti þeirra skyldna og rjettinda, er um ræðir.

7. gr.

Ef í sama skjali er falin fleiri en ein tegund gerninga, svo sem afsal veitt og veð sett, eru báðar eða allar tegundir stimpilskyldar.

8. gr.

Þegar skjöl eru gefin út í fleiri en einu eintaki, er aðeins eitt þeirra stimpilskyldt, nema öðruvisi sje ákveðið sjerstaklega.

9. gr.

Áletranir á skjöl, sem áður eru stimpluð, svo sem áletrun um breyting á veði, áletrun um ábyrgð, vexti, borgunarskilmála eða annað þess háttar, eru eigi stimpilskyldar, svo framarlega sem áletrunin hefði ekki breytt stimpilgjaldinu, þótt hún hefði staðið í skjalinu frá byrjun, en ella skal fyrir áletrunina greiða gjald, er nemur hækkun þeirri, er orðið hefði, ef hún hefði verið í skjalinu frá byrjun.

10. gr.

Ef skjal stofnar til rjettinda eða skyldna, er meta verður mismunandi hátt, telst stimpilgjaldið af hæstu fjárhæðinni.

II.

Um greiðslu stimpilgjalds, stimplun og endurgreiðslu gjaldsins.

11. gr.

Stimpilgjaldið greiðist annaðhvort með því að nota stimplaðan pappír eða lima stimpilmerki á skjalið, eða hvorttveggja.

12. gr.

Stimpilskyld skjöl, sem gefin eru út hjer á landi, skulu stimplast áður 2 mánuðir sju liðnir frá útgáfudegi, nema eindagi sje fyr, og þá fyrir eindaga. Ef aðiljar hafa eigi undirritað samtímis, telst fresturinn frá því er hinn fyrsti undirritaði.

Stimpilskyld skjöl, sem gefin eru út erlendis, skal stimpla á sama fresti og innlend skjöl, talið frá þeim tíma, er skjal kom hingað til lands, og skal sá, er stimpla lætur, votta á skjalið, hve nær það var. Stjórnarráðið getur lengt frest þennan, ef sjerstaklega stendur á.

13. gr.

Allir opinberir starfsmenn eru skyldir til að stimpla, án endurgjalds fyrir stimplunina, þau skjöl, sem þeir gefa út eða á einhvern hátt afgreiða. Auk þess eru lögreglustjórar og hreppstjórar skyldir til að stimpla skjöl fyrir almenning gegn 25 au. þóknun fyrir hvert skjal. Bankar og sparisjóðir eru skyldir til að stimpla án sjerstaks gjalds skjöl þau, er um þeirra hendur fara. Nánari reglur í þessu efni getur stjórnarráðið sett. Einstökum mönnum er óheimilt að stimpla skjöl sín. Þó getur stjórnarráðið veitt fjelögum, stofnunum og einstökum mönnum, er þar til teljast sjerstaklega hæfir, rjett til þess, gegn tryggingu, er það setur um reikningsskil og bókfærslu. Enn fremur getur stjórnarráðið ákveðið, ef nauðsynlegt þykir, að einstakar tegundir skjala megi hver einstakur stimpla.

14. gr.

Peir, sem hafa á hendi stimplun skjala, geta krafist allra nauðsynlegra skýringa af hálfu þeirra, er stimplunar beiðast, og ákveða síðan gjaldið, framkvæma stimplunina og afhenda skjalið beiðanda. Ef hann er óánægður með ákvörðun gjaldsins, getur hann skotið því undir úrskurð stjórnarráðsins innan tveggja mánaða, en fylgja skal jafnan umsögn lögreglustjóra. Ef hlutaðeigandi vill eigi heldur una við úrskurð stjórnarráðsins, getur hann lagt málið undir dómstólana.

15. gr.

Stimpilmerki, sem limd hafa verið á fullgerð skjöl, má eigi taka af þeim aftur, en stjórnarráðið hefir heimild til að endurgreiða stimpilgjaldið eða hluta af því, þegar skjal er ógilt með öllu að lögum, eða eigi verður af því vegna svipaðra ástæðna, að það rjettarástand skapist, sem skjalið ráðgerði.

Ef skjal hefir af vangá verið stimplað of hátt, skal endurgreiða það, sem ofborgað er.

Endurgreiðslur þær, sem ræðir um í þessari grein, mega þó því að eins fram fara, að beiðni um þær hafi borist stjórnarráðinu áður en 2 ár sjeu

liðin frá útgáfu þess eða þeirra skjala, sem beiðnin á við. Skjölin sjálf, eða staðfest eftirrit af þeim, skulu jafnan send stjórnarráðinu, ásamt beiðninni um endurgreiðslu.

16. gr.

Krafa rikissjóðs um stimpilgjald fyrnist ekki, nema svo sje ástatt, að opinber starfsmaður eigi sök á því, að eigi var stimplað, en þá fyrnist krafan á 4 árum. Enn fremur fellur krafa til stimpilgjalds burt, þegar liðin eru 5 ár frá þeim tíma, er skjalið var með öllu úr gildi, og enginn þeirra starfsmanna, sem getur í 53. gr. þessara laga, hefir orðið áskynja um brotið, áður sá tími sje liðinn, og tekið skjalið til þess að koma fram ábyrgð á hendur hinum seka.

III.

Um stimpilgjald einstakra skjala.

17. gr.

Með 1% af verðhæðinni skal stimpla afsalsbrjef fyrir fasteignum og skipum yfir 5 smál. brúttó, þar með talin afsöl við fúgetagerðir, skifti og uppboð, svo og öll önnur skjöl um afhendingu fasteigna og skipa, svo sem kaupsamninga, makaskiftabrjef, gjafabrjef og próventusamninga. Enn fremur erfðafestubrjef, ef þau veita rjett til að selja eða veðsetja.

Þegar fasteign er afsöluð hlutafjelagi greiðist gjald þetta tvöfalt.

Þegar fasteign eða skip er lagt út til eignar ófullnægðum veðhafa, greiðist hálf gjald.

Ef giftingarvottorð er þinglesið sem heimild fyrir skipi eða fasteign, skal ekkert stimpilgjald greiða, nema ef endurgjald er áskilið til meðferfingja eða annara, því að þá skal reikna stimpilgjald eftir endurgjaldinu.

Útdrættir úr skiftabókum eða öðrum embættisbókum eða vottorð embættismanna, fjelaga, stofnana eða einstakra manna, er sýna eigandaskifti að fasteign eða skipi, eða eru til sönnunar eignarheimild, stimplast sem afsöl.

18. gr.

Stimpilgjaldið fyrir öll heimildarbrjef fyrir skipum og fasteignum telst eftir því kaupverði, sem sett er á eignina í brjefinu, þó aldrei minna en eignin er metin til skatts, sje um fasteign að ræða, og teljast veðskuldir, itök eða kvaðir, sem kaupandi undirgengst, til kaupverðsins.

19. gr.

Þegar kaupsamningur er stimplaður, er afsalsbrjef til sama kaupanda stimpilfrjálst.

20. gr.

Ef heimildarbrjef er framselt, ber að stimpla framsalið sem afsal.

21. gr.

Þeim opinberum starfsmönnum, sem þinglestur og skrásetning hafa á hendi, er skylt að athuga, um leið og afsalsbrjef fyrir fasteignum eru afhent til þinglestrar, eða afsöl fyrir skipum sýnd vegna skrásetningar, hvort þau eru stimpluð, og ef svo er eigi, þá heimta stimpilgjaldið þá þegar. Hið sama er um önnur stimpilskyld skjöl, er snerta fasteignir og skip, ef þau eru afhent vegna þinglestrar eða skrásetningar.

22. gr.

Heimildarbrjef fyrir fasteignum og skipum verða stimpilskyld við þinglestur eða skrásetningu, þótt þau sjeu gefin út áður en lög þessi öðlast gildi, ef þau eru eigi áður stimpluð.

23. gr.

Heimildarskjöl um veiðirjettindi, skjöl, sem leggja ítök, ískyldur og kvaðir á annara eign, stimplast með 1%, ef endurgjald er greitt eða áskilið, og fer stimpilgjaldið eftir endurgjaldinu. Framsöl þessara rjettinda eru stimpilskyld eftir sömu reglum.

24. gr.

Hlutabrjef, sem gefin eru út af fjelögum með takmarkaðri ábyrgð, stimplast með 1%, ef þau hljóða á handhafa, en með $\frac{2}{8}\%$, ef þau hljóða á nafn. Framsöl á handhafabrjefum eru stimpilfrjáls, en framsöl hlutabrjefa, sem hljóða á nafn, stimplast með 1% af upphæð brjefsins, og má eigi framselja þau til handhafa, nema þau sjeu stimpluð sem handhafabrjef.

Ef hlutabrjef, sem hljóða á nafn, eru í byrjun stimpluð sem handhafabrjef, eru framsöl þeirra stimpilfrjáls.

Framsöl hlutabrjefa, sem gefin hafa verið út áður en lög þessi öðlast gildi, stimplast með 3%, ef þau hljóða á handhafa eða eru framseld til handhafa, en ella með 1%. Ef slík hlutabrjef eru í eitt skifti stimpluð með 5%, eru þau eftir það stimpilfrjáls, þótt framseld sjeu.

25. gr.

Ef hlutabrjef hljóðar eigi um ákveðna fjárhæð, heldur um hluta af stofnfjenu, skal í brjefinu getið þeirrar fjárhæðar, sem telja verður að hlutabrjefið sje vert, og ákveða stimpilgjaldið eftir því.

26. gr.

Hlutabrjef í fjelögum með breytilegri fjelagatölu, eða breytilegum höfuðstól, stimplast eins og segir í 24. gr., þótt fjelagsmenn sjeu persónulega ábyrgir. Hið sama er um hlutabrjef persónulega óábygrra manna í fjelagi, þar sem sumir eru persónulega ábyrgir.

27. gr.

Fjelagssamningar stimplast með $\frac{1}{2}\%$ af því fje, sem í fjelagið er lagt, ef persónuleg ábyrgð er fyrir fjenu, ella er samningurinn stimpilfrjáls, með þeirri undantekningu, sem í 26. gr. segir.

28. gr.

Ef fasteign eða skip er afsalað fjelagi, skal jafnan greiða gjald það, er ræðir um í 17. gr., hvort sem persónuleg ábyrgð er fyrir skuldum fjelagsins eða eigi, og hvort sem afsalið er sjerstakt eða í fjelagssamningi eða öðrum samningi.

29. gr.

Nú hljóðar fjelagssamningur eigi um nein fjárframlög, og skal þá stimpla hann með 10 kr.

Nú leggur fjelagi fram persónulega vinnu, en annar peninga, og skal þá vinnan metin jöfn framlaginu, og því lægsta, ef framlög eru fleiri og ójöfn.

Nú leggur fjelagi fram bæði peninga og vinnu og annar aðeins vinnu, og skal þá stimpla samninginn með 10 kr., auk gjalds af fjárframlaginu, eftir fyrirkomulagi fjelagsskaparins.

30. gr.

Framsöl einstakra meðlima á rjettindum sínum í fjelaginu eru stimpilskyld, ef fjelagssamningurinn var stimpilskyldur, en ella eigi.

31. gr.

Skuldabrjef og tryggingarbrjef stimplast með 3⁰/₁₀₀, ef skuldin ber vexti og er trygð með veði eða ábyrgð, en annars með 1⁰/₁₀₀, og telst brot úr þúsundi heilt þúsund, ef brjefið er yfir 1000 kr.

Skuldabrjef, sem ekki nema meiru en 200 kr., eru stimpilfrjáls, þegar skuldin ber eigi vexti og engin trygging er sett.

32. gr.

Ef veðrjettur er stofnaður eða trygging er sett fyrir væntanlegri eða óákveðinni skuld, skal reikna stimpilgjaldið eftir þeirri upphæð, sem frekast er ætlast til að tryggja.

33. gr.

Þegar skuld er endurnýjuð með nýju brjefi (novatio) eða skuld er færð yfir á annars manns nafn (delegatio), greiðist helmingur gjalds þess, er í 31. gr. segir.

34. gr.

Framsäl á skuld stimplast eftir reglunum í 31. gr.

35. gr.

Vixlar og allar ávísanir, nema tjeckar, stimplast eins og hjer segir:

200 kr. eða minna með	20 au.
Frá 200— 400 kr. með	40 —
— 400— 600 — —	60 —
— 600— 800 — —	80 —
— 800—1000 — —	1 kr.

Ef fjárhæðin er hærri, skal stimpla skjöl þessi með 1 kr. af þúsundi eða broti úr þúsundi.

Endurnýjaður vixill telst nýr vixill. Tjekkávisanir, sem greiddar eru eftir að rjettur til greiðslu þeirra hjá útgefanda og framseljendum er horfinn, eru stimpilskyldar sem aðrar ávisanir.

36. gr.

Nú hljóðar vixill eða ávisun um borgun í erlendri mynt, og reiknast þá stimpilgjaldið eftir bankagangverði þeirrar myntar hjer á landi á þeim tíma, er stimplun fer fram.

37. gr.

Ef veð eða ábyrgð er áskilin í vixli, stimplast hann eins og veðtrygt skuldabréf. Framsöl á vixlum og ávisunum eru eigi stimpilskyld.

Ef skjal fullnægir eigi kröfum löggjafarinnar um vixla, stimplast það sem skuldabréf.

38. gr.

Lifsábyrgðarskirteini stimplast með einum af þúsundi eða broti úr þúsundi af lifsábyrgðarfjárhæðinni. Iðgjaldskvittanir stimplast með $\frac{1}{2}\%$ af iðgjaldinu.

Brunaábyrgðarskirteini stimplast með 25 au. af þúsundi eða broti úr þúsundi. Endurnýjunarkvittanir með 1% af iðgjaldinu.

Sjóváttryggingarskirteini stimplast með 10 au. af þúsundi eða broti úr þúsundi. Endurnýjunarkvittanir með 1% af iðgjaldinu.

Gjald það, er ræðir um í þessari grein, greiðist hvort sem tryggingin fer eftir samningi um ákveðinn eða óákveðinn tíma, án þess að sjerstakt skirteini sje gefið út vegna hveerrar áhættu fyrir sig. Hið sama er, ef tryggingarsamningur er gerður með brjefaskiftum, innritun í viðskiftabækur eða á annan hátt.

Skirteini þau, er um getur í þessari grein, stimplast um leið og þau eru gefin út eða afhent hinum trygða eða umboðsmanni hans. Iðgjaldskvittanir stimplast um leið og þær eru afhentar hinum trygðu eða umboðsmönnum þeirra, og skiftir ekki máli, hvort váttryggingin er yngri eða eldri en lög þessi.

Stjórnarráðið getur sett nánari reglur um framkvæmd þessarar greinar. Það hefir og heimild til að gera samninga við váttryggingarfjelög um greiðslu stimpilgjalds á ákveðnum tímum, t. d. við áramót, gegn eftirliti eða tryggingum í bókfærslu, er stjórnarráðið telur nægja.

Stjórnarráðið hefir enn fremur heimild til að undanþiggja stimpilgjaldi einstakar tegundir trygginga, ef sjerstök ástæða þykir til.

39. gr.

Leigusamningar um skip, hús, jarðir og lóðir stimplast með 25 au. af hverju hundraði eða broti úr hundraði, sem leigan nemur.

Ef leigusamningurinn gildir um óákveðinn tíma, telst gjaldið af ársleigunni tífaldri. Ef hann skal gilda æftið leigjanda, telst gjaldið einnig af ársleigunni tífaldri, og eins er þótt samningurinn skuli einnig gilda meðan ekkja hans lifir.

Samningur um leigu á skipi til ákveðinnar ferðar eða ferða telst gilda ákveðinn tíma.

Erfðafestubrjef, sem eigi veita heimild til að selja og veðsetja, stimplast samkv. þessari gr.

40. gr.

Kaupmálar, sem gerðir eru á undan stofnun hjúskapar, stimplast með 5 kr., en kaupmálar, sem gerðir eru síðar, með $\frac{1}{2}\%$ af þeirri fjárhæð, sem það nemur, er eftir þeim skal vera sjereign annars hjónanna.

41. gr.

Eftirnefnd skjöl skal stimpla með föstu gjaldi:

- a. Yfirlýsingar, sem eru þinglesnar eða skrásettar, með 1 kr., ef þær falla eigi undir nein ákvæði, sem nefnd eru að framan.
- b. Útdrættir, afrit og vottorð, sem einstakir menn biðja um úr embættisbókum eða skjalasöfnum, með 50 au.
- c. Nótarialvottorð og afrit eða útdrættir af nótarialgerðum með 50 au.
- d. Dómsgerðir eða rjettargerðir in forma frá undirrjetti með 2 kr., en frá hæstarjetti með 5 kr. Þingsvitni með 1 kr., að undanteknum þingsvitnum um slys eða verðlaun fyrir björgun frá druknun.
- e. Kvaðning utan rjettar með 1 kr.
- f. Tilkyning til innritunar í verslunarskrá með 20 kr. Tilkyning um prókúru stimplast þó aðeins með 5 kr., ef sjerstök er. Tilkyning um að firma sje hætt stimplast með 5 kr., en afturköllun prókúru með 2 kr. Breytingar á skrásettum tilkyningum stimplast annars með 5 kr.
- g. Beiðni um skrásetning vörumerkis með 20 kr., en beiðni um endurnýjun með 10 kr.
- h. Borgarabrjef til heildsöluverslunar með 500 kr., en borgarabrjef til smásöluverslunar með 100 kr.
- i. Leyfisbrjef farandsala og umboðssala með 300 kr.
- j. Skipstjóraskirteini með 10 kr.
- k. Stýrimannsskirteini með 5 kr.
- l. Vjelstjóraskirteini með 5 kr.
- m. Sveinsbrjef með 4 kr.
- n. Einkaleyfisbrjef með 100 kr., og undanþágur frá skilyrðum í slíkum brjefum með 50 kr.
- o. Önnur leyfisbrjef, sem stjórnarráðið eða valdsmenn gefa, út með 10 kr.
- p. Veitingabrjef fyrir embættum og sýslunum í þarfir ríkisins:
 - 1) ef árslaun eru undir 1000 kr., með 2 kr.
 - 2) - — — frá 1000—2000 kr., með 4 —
 - 3) - — — — 2000—3000 — — 8 —
 - 4) - — — — 3000—4000 — — 12 —
 - 5) - — — — 4000 kr. eða meira 20 —
- q. Skirteini um embættispróf við háskólann með 20 kr.
- r. Önnur prófskirteini með 10 kr., ef út eru gefin af skólum ríkisins, skólum, er ríkissjóður styrkir, eða prófnefndum, er stjórnarvöld tilnefna að nokkru eða öllu leyti.

- s. Löggiltar verslunarbækur með 5 kr.
- t. Erfðaskrár, skjöl um dánargjafir og gjafarfa með 5 kr.
- u. Skoðunargerðir og virðingargerðir, sem ekki eru um neina ákveðna fjárhæð, með 2 kr.
- v. Mælingarbrjef skipa frá 12—30 smál. með 1 kr., frá 30—100 smál. með 2 kr., en stærri skipa með 5 kr.
- x. Sparisjóðsbækur (innlánsbækur) stofnana, er ávaxta fje, svo og innláns-skirteini, með 1 kr. Bækur, sem áður hafa verið gefnar út, stimplast í fyrsta skifti, er þær eru sýndar til innfærslu vaxta eða innlags eða til úttektar, eftir að lög þessi öðlast gildi.

Heimilt er ráðherra að gefa snauðum mönnum eftir gjald það, er um ræðir undir staflid n. og o.

V.

Ýms ákvæði.

42. gr.

Þegar skjal er stimpilfrjálst vegna sambands þess við annað skjal, svo sem afsal, þegar kaupsamningur er stimplaður, skal í hinu stimpilfrjálsa skjali vísað til hins stimplaða og þess getið, hversu hátt það er stimplað. Ef þessu er eigi fylgt og eigi heldur er sannað fyrir þeim, sem hlut eiga að máli, að skjal það er stimpilfrelsinu veldur, sje löglega stimplað, ber að stimpla hið siðara skjal eftir innihaldi þess. Auk þess varðar það sektum, eigi undir 5 kr., ef þess er eigi getið í óstimpluðu skjali, hvers vegna það sje stimpilfrjálst.

43. gr.

Á samrit og staðfest eftirrit stimplaðra skjala skal ritað, hversu aðal-skjalið er stimplað, og varðar sektum, eigi undir 5 kr., ef út af er brugðið, og er eigandi skjalsins og útgefandi sekir, ef um samrit er að ræða, en ef staðfest eftirrit er, þá eigandi þess og sá, er staðfesti eftirritið.

44. gr.

Skjöl, sem framsöl á eru stimpilskyld, má eigi gefa út til handhafa, eða framselja handhafa, og varðar sektum, ef út af er brugðið, eigi undir 10 kr. fyrir hvert skjal.

45. gr.

Ef stimpilskyld skjal er alls eigi stimplað, eða eigi nægilega stimplað, fyrir hinn tiltekna tíma, varðar það, ef eigi er öðruvísi ákveðið í lögum þessum, sektum, er nema binu vantanda stimpilgjaldi fimmföldu, þó eigi undir 2 kr. Auk þess greiðist hið vantandi gjald.

46. gr.

Útgefendur og móttakendur stimpilskyldra skjala bera, hvort sem þeir koma fram í eigin nafni eða sem umboðsmenn annara, ábyrgð á rjettri

stimplun. Móttakendur skjala, sem ekki eru löglega stimpluð, geta leyst sig frá sektaábyrgð með því að láta á sinn kostnað stimpla skjalið innan mánaðar frá móttöku þess, eða ef greiðsludagur er fyr, þá í síðasta lagi þann dag, eða ef greiðsludagur er liðinn, þá þegar eftir móttöku þess. Móttakandi skjals, sem þannig er ástatt um, þarf enn fremur, til þess að losna við sektaábyrgð, að tilkynna hlutadeigandi yfirvaldi brot það, sem átt hefir sjer stað á lögum þessum.

47. gr.

Það varðar sektum, eigi undir 100 kr., að gefa rangar skýrslur um þau atriði, er máli skifta, við ákvörðun stimpilgjalds. Sömu refsingu varðar, et maður neitar ranglega að hafa skjal í vörslum sínum, til þess að komast hjá stimpilgjaldi eða sekt.

48. gr.

Sömu refsingu varðar, ef rangt vottorð er ritað á samrit eða eftirrit skjals um stimplun frumrita.

49. gr.

Nú er skjal dagsett rangt, eða stimplun þess, og varðar það sömu refsingu og segir í 47. gr., þegar þetta er gert til að leyna broti á stimpillög-gjöfínni eða torvelda uppgötvun þess.

50. gr.

Hver, sem stælir eða falsar þau stimpilmerki, sem stjórnarráðið lætur gera, samkvæmt 2. gr., skal sæta refsingu eftir 266. gr. hinna alm. hegningar-laga 25. júní 1869, þó þannig, að fangelsisrefsingu má beita, ef dómara þykir ástæða til.

51. gr.

Sektir samkvæmt lögum þessum renna í ríkisjóð, og ber að innheimta þær, ef á þarf að halda, með löglaki. Ef þær nást eigi á þann hátt, afplánast þær eins og lög mæla fyrir.

52. gr.

Fyrstu 10 árin eftir að lög þessi öðlast gildi, er stjórnarráðinu heimilt að lækka sektir allar, samkvæmt lögum þessum, og jafnvel láta þær falla alveg burt, ef sjerstakar kringumstæður mæla með.

53. gr.

Allir opinberir starfsmenn, þar með taldir skiftaforstjórar, eru, að við-lagðri refsingu fyrir vanrækslu, skyldir til að hafa nákvæmar gætur á því, að lög þessi sjeu haldin, með því að athuga skjöl þau, sem þeir, starfs síns vegna eða á annan hátt, hafa með höndum eða sjá, og kæra til sekta, ef þeir kom-ast eftir brotum. Eru þeir skyldir til, eftir því sem við verður komið, að sleppa eigi skjölum þeim, sem brotin eru risin af, í hendur annara en þeirra, sem málið heyrir undir að lögum.

Ákvæði þessarar greinar gilda jafnt um frumrit skjala, samrit og staðfest eftirrit, eftir því sem við getur átt, svo og enn fremur um óstaðfest eftirrit, þegar þau eru notuð þannig, að ætla má, að notandinn votti samræmi þeirra við frumritið, svo sem þegar eftirrit er lagt fram fyrir rjetti, eða fylgir umsóknnum til stjórnarvalda, enda skal jafnan, er svo er ástatt, vera ritað á eftirritið, hvernig frumritið er stimplað.

54. gr.

Ef eigi er gætt fyrirmæla þessara laga, um áritun á samrit og eftirrit skjala um stimplun frumrits, og sá, er fyrir sök er hafður, getur eigi sýnt frumritið, ber að stimpla samrit og eftirrit eins og það væri frumrit, nema sannað sje eða álita verði fullvist, að frumritið hafi verið löglega stimplað.

55. gr.

Íslandsbanki heldur stimpilfrelsi því, er hann hefir að lögum, og Landsbanki Íslands öðlast sömu ívilnanir. Bankavaxtabrjef veðdeildar Landsbankans eru stimpilfrjáls.

Þar sem ekki er annað ákveðið sjerstaklega, sker stjórnarráðið úr, hvort rikissjóður skuli greiða stimpilgjald af skjölum, er snerta hann.

56. gr.

Með mál út af brotum gegn lögum þessum skal farið sem almenn lögreglumál.

57. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1922.